

חולין קיג

דעת רבא : רב מרי בר רחל אימלח ליה בשר שחוטה בהדי בשר טרפה, אתא לקמיה דרבא, אמר ליה : **הטמאי** - לאסור צירן ורוטבן וקיפה שלהן

אבל אם היה טמא מליח וטהור תפל - אסור	היה טהור מליח וטמא תפל מותר	דג טהור שמלחו עם דג טמא - מותר	
		שהיו שניהן מלוחין - ומותר	קושי נגד רבא
		פרושי קא מפרש, טהור שמלחו עם דג טמא - מותר, כיצד - שהיה טהור מליח וטמא תפל	דחייה
		דאי סלקא דעתך, רישא שניהם מלוחים, השתא שניהם מלוחים - שרי, טהור מליח וטמא תפל מיבעיא!	חיזוק לדחייה
		אי משום הא - לא איריא, תנא סיפא לגלויי רישא, דלא תימא : רישא טהור מליח וטמא תפל, אבל שניהם מלוחין - אסור, תנא סיפא טהור מליח וטמא תפל , מכלל דרישא שניהן מלוחין, ואפי"ה שרי	דחייה לחיזוק
	הא שניהן מלוחין - שרי!		קושי על רבא
אידי דתנא רישא טהור מליח וטמא תפל, תנא נמי סיפא טמא מליח וטהור תפל			דחייה

איסור חל על איסור, ואיסור חלב ומתה - מחד קרא נפקי	לרבות את החלב	א"י
	לרבות את המתה	א"י
	לרבות את השליל	א"י
לאו גדי הוא	להוציא את הדם	א"י
פירשא בעלמא הוא	להוציא את השליא	א"י
	להוציא את הטמאה	א"י

	ולא בחלב זכר	כח"כ אנו
	ולא בחלב שחוטה	כח"כ אנו
	ולא בחלב טמאה	כח"כ אנו

אינו לוקה	לוקה	
אין איסור חל על איסור	איסור חל על איסור	
להכי אפקה רחמנא לאכילה בלשון בישול כיון דעל אכילה לא לקי, אבישול נמי לא לקי	חד איסורא הוא	דכ"ע אין איסור חל על איסור אאכילה - דכ"ע לא פליגי דלא לקי - כי פליגי אבישול
אין איסור חל על איסור	להכי אפקה רחמנא לאכילה בלשון בישול, כיון דאבישול לקי - אאכילה נמי לקי	אבישול - כולי עלמא לא פליגי דלקי, כי פליגי - אאכילה
אכילה	בישול	ולא פליגי